

„Die Arbeit macht mir Spaß“

„Örömet okoz a munkám“
 „Îmi place să muncesc“
 „Práca ma baví“

Adriana Cazamericiu, Maria Kristen, Petra Sperl

Die Rumänin Adriana Cazamericiu ist seit einem halben Jahr als Personenbetreuerin tätig. Im Interview erzählt sie über Startschwierigkeiten, Freude an der Arbeit und Tipps für Berufseinsteiger.

Sie arbeiten seit April als Personenbetreuerin. Welche Erfahrungen konnten Sie bis jetzt sammeln?

Der Anfang war nicht leicht. Der Gesundheitszustand der ersten Dame, die ich betreute, hat sich schnell verschlechtert und sie starb. Deshalb musste ich nach Rumänien zurückkehren, bis man wieder jemanden gefunden hatte, um den ich mich kümmern konnte. Ich kam dann nach Hirscheegg,

wo ich eine Frau pflegte, die eine Operation hinter sich hatte. Nach vier Wochen war sie wieder so fit, dass sie keine Betreuung mehr brauchte. Ich hatte eigentlich gehofft, mich länger um jemanden kümmern zu können und nicht ständig wechseln zu müssen. Es ist nämlich nicht leicht, sich immer wieder auf neue Personen einzustellen. Aber jetzt bin ich bei Frau Kristen und sehr glücklich. Wir verstehen uns gut und die Arbeit macht mir viel Spaß.

Was gefällt Ihnen so gut an Ihrem Beruf?

Ich liebe die Arbeit mit Menschen und ich helfe gerne. Davor habe ich in einer Bäckerei in Deutschland gearbeitet

und schnell gemerkt, dass das nicht meine Erfüllung ist. Wenn das Verhältnis zur Person, die man pflegt, gut ist, ist dieser Beruf wirklich schön.

Nach sechs Wochen in Österreich fahren Sie wieder zurück nach Rumänien. Freuen Sie sich schon auf Zuhause?

Ja, sehr. Ich vermisse meinen Mann und meine Kinder – meine Tochter ist 22 Jahre alt und mein Sohn ist 19. Aber mittlerweile fühlt es sich so an, als hätte ich auch hier eine Familie und der Abschied ist nicht leicht.

Welche Tipps haben Sie für Kollegen, die am Beginn ihrer Tätigkeit stehen?

Es ist sehr wichtig, mit einer seriö-

sen Agentur zusammenzuarbeiten. Ich bin in Rumänien zuerst auf eine Betrüger-Agentur reingefallen, die gar nicht existierte. Die Zusammenarbeit mit meiner jetzigen Vermittlungsagentur funktioniert dafür sehr gut. Vor Beginn der Tätigkeit wird von der Agentur eine dreitägige Schulung angeboten, bei der Grundkenntnisse im Pflegebereich vermittelt werden. Außerdem hat man immer das Gefühl, einen Ansprechpartner zu haben, der einem weiterhilft und sicherstellt, dass mit der Betreuungssituation alles passt.

A rumänische Adriana Cazamericiu fél éve tevékenykedik személyes gondozóként. Az interjúban kezdeti nehézségeiről, a munkában lelt örömről és a szakma kezdői számára adott tanácsairól beszél.

Április óta dolgozik személyes gondozóként. Milyen tapasztalatokat tudott gyűjteni mostanáig?

Nem volt könnyű a kezdet. Az első hölgynek, akit gondoztam, gyorsan romlott az egészségi állapota, és meghalt. Ezért vissza kellett térnem Romániába addig, amíg ismét találta valakit, akiről gondoskodhattam. Ekkor Hirscheggbe kerültem, ahol egy műtéten átesett asszonyt ápoltam. Négy hét múlva újra annyira fitt volt,

hogy már nem volt szüksége gondozásra. Tulajdonképpen azt reméltem, hogy hosszabb ideig gondoskodhatom valakiről, és nem kell állandóan váltanom. Nem könnyű ugyanis újra meg újra más személyekhez alkalmazkodni. Most azonban Kristen asszonynál vagyok, és nagyon boldog vagyok. Jól megértjük egymást, és a munka sok örömet szerez.

Mi tetszik Önnek annyira a foglalkozásában?

Szeretem az emberekkel végzett munkát, és szeretek segíteni. Ezelőtt egy németországi pékségben dolgoztam és hamar észrevettem, hogy nem ez a vágyaim netovábbja. Ha jó a viszonyunk azzal a személlyel, akit ápolunk, akkor ez a hivatás valóban szép.

Hat Ausztriában töltött hét után ismét visszautazik Romániába. Örül már az otthonnak?

Igen, nagyon. Hiányzik a férjem, hiányoznak a gyerekeim – a lányom 22 éves, a fiam 19. Ám az idők során az az érzésem, mintha itt is lenne egy családom, és a búcsú nem könnyű.

Milyen tanácsai vannak a tevékenységük kezdetén álló kollégáknak számára?

Nagyon fontos, hogy komoly ügynökséggel működjenek együtt. Romániában először egy álügynökségbe futottam bele, amely egyáltalán

„Ich liebe die Arbeit mit Menschen und ich helfe gerne.“

Adriana Cazamericiu, Personenbetreuerin

Szeretem az emberekkel végzett munkát, és szeretek segíteni.

Adriana Cazamericiuc, Personenbetreuerin

nem is létezett. A mostani közvetítőügynökséggel folytatott együttműködés viszont kiválóan funkcionál. Az ügynökség a tevékenység elején háromnapos oktatást nyújtott, amelynek során az ápolás területén használt alapfogalmakat adták át. Ezenkívül mindig érzi az ember, hogy olyan kapcsolattartója van, aki tovább segít és gondoskodik arról, hogy a gondozási helyzettel minden rendben legyen.

De o jumătate de an, românce Adriana Cazamericiuc este îngrijitoare de persoane. În interviu, ne povestește despre dificultățile activității, despre plăcerea de a lucra și oferă sugestii pentru începători.

Ea lucrează din aprilie ca îngrijitoare de persoane. Ce experiențe ați avut până acum?

Începutul nu a fost simplu. Starea de sănătate a primei doamne pe care am îngrijit-o s-a deteriorat rapid, iar doamna a decedat. Din acest motiv a trebuit să mă întorc în România până când s-a găsit o altă persoană de care să am grijă. Am ajuns în Hirschegg, unde am îngrijit o doamnă care tocmai fusese operată. După patru săptămâni era din nou pe picioare și nu a mai avut nevoie de îngrijire. De fapt, mi-am dorit să pot să am grijă de cineva pentru mai mult timp și să nu trebuiască să schimb în permanență persoanele. Nu este deloc ușor să te adaptezi în permanență la alte persoane. Acum sunt însă la doamna Kristen și sunt foarte

fericită. Ne înțelegem bine, iar munca îmi face multă plăcere.

Ce vă place atât de mult la profesia Dumneavoastră?

Iubesc munca cu oamenii și îi ajut cu plăcere. Anterior am lucrat într-o brutărie din Germania și am observat foarte repede că nu este ceea ce îmi doresc. Dacă relația cu persoana pe care o îngrijești este bună, profesia aceasta poate fi cu adevărat frumoasă.

După șase săptămâni în Austria mergeți din nou înapoi în România. Vă bucurați deja de acasă?

Da, foarte tare. Mi-e dor de soțul meu și de copii - fiica mea are 22 de ani, iar băiatul 19. Între timp mă simt însă de parcă aș avea și aici o familie, iar despărțirea nu este ușoară.

Ce sugestii aveți pentru colegile care se află la începutul activității?

Este foarte important să colaboreze cu o agenție serioasă. În România, am dat mai întâi peste o agenție mincinosă, care nici nu exista. Însă colaborarea cu agenția actuală de plasament funcționează foarte bine. Înainte de a începe activitatea, agenția oferă o școlarizare de trei zile, în cadrul căreia

se abordează cunoștințe de bază în domeniul îngrijirii. Totodată ai întotdeauna sentimentul că ai o persoană de contact care te ajută și care se asigură că totul este în regulă în respectiva activitate de îngrijire.

Rumunka Adriana Cazamericiuc prăcuje ako osobná opatrovatelka pol roka. V interview rozpráva o ťažkostiach na začiatku, radosti z práce a tipoch pre začínajúcich opatrovatel'ov.

Od apríla pracujete ako osobná opatrovatelka. Aké skúsenosti ste doteraz nazbierali?

Začiatok nebol jednoduchý. Zdravotný stav prvej dámy, o ktorú som sa starala, sa rýchlo zhoršil a ona zomrela. Preto som sa musela vrátiť do Rumunska, kým sa opäť našiel niekto o koho by som sa mohla starať. Potom som prišla do obce Hirschegg, kde som ošetrovala pani, ktorá za sebou mala operáciu. Po štyroch týždňoch bola tak fit, že už nepotrebovala opateru. Vlastne som dúfala, že sa budem môcť o niekoho starať

Iubesc munca cu oamenii si îi ajut cu placere.

Adriana Cazamericiuc, Personenbetreuerin

Mám rada prácu s umi a rada pomáham.

Adriana Cazamericiuc, Personenbetreuerin

dlhšie a že to nebudem musieť stále meniť. Nie je to totiž jednoduché, zvykať si vždy na novú osobu. Ale teraz som u pani Kristen a som veľmi šťastná. Dobře si rozumieme a práca ma baví.

Čo sa Vám na Vašej práci tak páči?

Mám rada prácu s ľuďmi a rada pomáham. Predtým som pracovala v pekárni v Nemecku a rýchlo som zbadala, že ma to nenapĺňa. Ak je vzťah k osobe, o ktorú sa staráte, dobrý, je táto práca skutočne pekná.

Po šiestich týždňoch v Rakúsku cestujete opäť do Rumunska. Tešíte sa už na domov?

Áno, veľmi. Je mi smutno za mojím manželom a mojimi deťmi – moja dcéra má 22 rokov a syn 19. Ale medzitým už začínam mať pocit, akoby som už aj tu mala rodinu a rozlúčka nie je ľahká.

Aké tipy máte pre kolegyne, ktoré sú na začiatku svojej činnosti?

Je veľmi dôležité spolupracovať so serióznou agentúrou. V Rumunsku som najskôr natrafila na podvodnícku agentúru, ktorá vôbec neexistovala. Ale spolupráca s mojou terajšou sprostredkovateľskou agentúrou zato funguje veľmi dobre. Pred začiatkom činnosti ponúka agentúra trojdňové základné vedomosti z oblasti ošetrovateľstva. Okrem toho máte vždy pocit, že máte kontaktnú osobu, ktorá vám ďalej pomôže a zabezpečí, že je s opatrovateľskou funkciou všetko v poriadku. ■